

1.

3. WYROK ŁĄCZNY

4. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Dorota Biernikowicz

Protokolant: protokolant sądowy Aleksandra Grzeszkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Stare Miasto w Poznaniu Tomasz Jasiński

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2022 roku na rozprawie

sprawy o wydanie wyroku łącznego

5. wobec skazanego R. W. (1) (R. W. (1)), urodzonego (...) w L., syna K. i J. zd. P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 06 kwietnia 1995r., sygn. akt **II K 166/95** za przestępstwo z art. 208 k.k. z 1969 r., popełnione w dniu 01 lutego 1995r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 oraz 100 zł grzywny, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 22 listopada 1996r., sygn. akt **II K 659/96** za przestępstwo z art. 214 § 1 k.k. z 1969 r., popełnione w nocy z 28 na 29 czerwca 1996r. na karę 1.000 zł grzywny, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 9 grudnia 1999r. zarządzono wykonanie zastępczej kary 40 dni pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę;

III. Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 27 listopada 2002r., sygn. akt **II K 296/02** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., popełnione w dniu 16 lipca 2002r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 oraz 60 stawek dziennych grzywny po 20 zł, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Gostyniu z dnia 18 listopada 2003r. sygn. akt **II Ko 430/03** zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 28 stycznia 2004r. karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności;

IV. nakazem karnym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 09 maja 2003r., sygn. akt **VII Ks 12/03** za przestępstwo z art. 83 k.k.s. popełnione w dniu 02 września 2002r. na karę 40 stawek dziennych grzywny po 10 zł;

V. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 03 czerwca 2003r., sygn. akt **VII K 82/03** za przestępstwo z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od dnia 13 września 2002r. do dnia 17 września 2002r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 4 oraz 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 23 listopada 2004r. sygn. **VII Ko 335/04** zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, a postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 20 stycznia 2004r. zarządzono wykonanie zastępczej kary 50 dni pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę;

VI. łącznym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 21 marca 2006r., sygn. akt **II K 341/05** jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami opisanymi powyżej w pkt III i V połączono, wymierzając skazanemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, przy czym postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14 grudnia

2009r., sygn. V Kow 4401/09 udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia od odbycia reszty kary pozbawienia wolności, ustalając okres próby do dnia 14 grudnia 2011r.;

VII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 21 stycznia 2004r., sygn. akt **II K 1196/02** za przestępstwa:

- z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od dnia 12 lipca 2001r. do dnia 05 września 2001r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- z art. 286 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 9 sierpnia 2002r. do dnia 23 sierpnia 2003r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 20 zł;

- z art. 286 § 1 k.k. popełnione w dniu 13 marca 2002r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono, wymierzając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 14 maja 2008r., sygn. II Ko 169/08 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, natomiast postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 14 grudnia 2009r. sygn. V Kow 4401/09 udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia od odbycia reszty kary pozbawienia wolności, ustalając okres próby do dnia 14 grudnia 2011 r., nadto postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 01 lutego 2006r. sygn. II Wog 103/05 zarządzono wykonanie zastępczej kary 25 dni pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę;

VIII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 03 lutego 2004r., sygn. akt **VII K 895/03** za przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. popełnione w dniu 12 września 2003r. na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 22 czerwca 2004r., sygn. VII Ko 160/04 zarządzono wykonanie zastępczej kary 75 dni pozbawienia wolności za nieuiszczoną grzywnę;

IX. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 10 lutego 2004r., sygn. akt **VII K 468/03** za przestępstwa:

- z art. 284 § 2 k.k. popełnione w dniu 06 marca 2003r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- z art. 284 § 2 k.k. popełnione w dniu 30 stycznia 2003r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono, wymierzając karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 09 maja 2006r., sygn. V Wz 741/06 udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia od odbycia reszty kary pozbawienia wolności, ustalając okres próby do dnia 31 grudnia 2008r., a postanowieniem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 maja 2008r. sygn. V Kow 667/08 odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie;

X. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 lipca 2012r., sygn. akt **XVI K 141/12** za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 24 czerwca 2011r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

XI. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 07 listopada 2012r., sygn. akt **II K 339/12**, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w okresie od dnia 09 sierpnia 2011r. do dnia 12 sierpnia 2011r, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł; postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19 kwietnia 2013r. karę grzywny zamieniono na 10 miesięcy po 20 godzin prac społecznie użytecznych; w dniu 03 lutego 2016r. kara grzywny została wykonana w całości;

XII. łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 sierpnia 2013r., sygn. akt **XVI K 175/13** połączono:

a) kary pozbawienia wolności wymienione wyżej w punktach III, V i VII i orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, na jej poczet zaliczono okresy odbywania łączonych kar i karę tę uznano za wykonaną w całości,

b) kary pozbawienia wolności wymienione wyżej w punktach VIII i IX i orzeczono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na jej poczet zaliczono okresy odbywania łączonych kar i karę tę uznano za wykonaną w całości;

c) kary pozbawienia wolności wymienione wyżej w punktach X i XI i orzeczono karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na jej poczet zaliczono okres odbywania kary w sprawie XVI.K.141/12 Sądu Okręgowego w Poznaniu od dnia 07 grudnia 2011 r. do dnia 11 lipca 2012 r. oraz od dnia 05 września 2012 r., następnie skazany odbywał tę karę do dnia 02 kwietnia 2015 r. – kara ta została wykonana w całości;

d) kary grzywny wymienione wyżej w punktach III, IV, V i VII i orzeczono karę łączną 240 stawek dziennych grzywny po 20 zł, na jej poczet zaliczono okresy odbywania łączonych kar w formie zastępczej kary pozbawienia wolności i karę tę uznano za wykonaną w całości;

XIII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30 maja 2014r., sygn. akt **II K 672/12**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 listopada 2015r. sygn. akt XVII Ka 154/15 za ciąg 48 przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art.12 k.k. popełnionych w okresie od dnia 14 lipca 2010r. do dnia 19 września 2011r. na karę 4 lat pozbawienia wolności;

XIV. łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 listopada 2017r., **sygn. akt XVI K 195/17**, którym połączono:

a) karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 lipca 2012 r., sygn. akt XVI K 141/12 – pkt X,

b) karę 2 lat pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 7 listopada 2012 r., sygn. akt II K 339/12 – pkt XI,

c) karę 4 lat pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30 maja 2014 r., sygn. akt II K 672/12, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 listopada 2015 r., sygn. akt XVII Ka 154/15 – pkt XIII

orzekając wobec skazanego karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, kara nie została wykonana;

XV. nakazowym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 10 grudnia 2019r., sygn. akt **II K 791/19**, za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. za przestępstwo popełnione w okresie od 05 grudnia 2018r. do 20 września 2019r. na karę 1 roku i 7 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, nadto orzeczono obowiązek lożenia na utrzymanie syna; postanowieniem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19 listopada 2020r. sygn. akt II Ko 1678/20 karę 1 roku i 7 miesięcy ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 287 dni, kara nie została wykonana;

XVI. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30 lipca 2020r., sygn. akt **II K 164/20**, za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od dnia 21 września 2019 r. do dnia 11 lutego 2020 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, kara nie została wykonana w całości;

XVII. łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021r., sygn. akt **III K 110/21**, którym połączono:

a) karę łączną 5 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 listopada 2017 r., sygn. akt XVI K 195/17, opisanym wyżej w pkt XIV

b) karę 1 roku i 7 miesięcy ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 10 grudnia 2019 r., sygn. akt II K 791/19, opisanym wyżej w pkt XV

c) karę 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30 lipca 2020r., sygn. akt II K 164/20, opisanym wyżej w pkt XVI,

orzekając wobec skazanego karę łączną 5 (pięciu) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okresy zaliczone w wyroku łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 listopada 2017 r. sygn. akt XVI K 195/17, tj. od 07.12.2011r. do 11.07.2012r., od 05.09.2012r. do 02.04.2015r., od 29.09.2017r., godz. 19.20 do 04.12.2018r., godz. 15.55, przy czym kara łączna nie została wykonana i skazany obecnie odbywa ją od dnia 13 marca 2021r. godz. 20.00 do dnia 02 września 2022r. godz. 20.00;

XVIII. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19 sierpnia 2021r., sygn. akt **II K 255/21**, za przestępstwo z art. 209 § 1a k.k. popełnione w okresie od dnia 12 lutego 2020 r. do dnia 12 lutego 2021 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, kara nie została wykonana;

1. Na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i § 4 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 01 lipca 2015r. do dnia 23 czerwca 2020r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w związku z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 **łączy: karę łączną 5 (pięciu) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności** orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021r., sygn. akt III K 110/21, opisanym wyżej w pkt XVII oraz **karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19 sierpnia 2021r., sygn. akt II K 255/21, opisanym wyżej w pkt XVIII i **wymierza skazanemu R. W. (1) w ich miejsce karę łączną w wymiarze 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności.**

2. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku kary łącznej 6 lat pozbawienia wolności zalicza skazanemu:

a) okresy zaliczone w wyroku łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021r., sygn. akt III K 110/21, tj. od dnia 07.12.2011r. do dnia 11.07.2012r., od dnia 05.09.2012r. do dnia 02.04.2015r., od dnia 29.09.2017r. godz. 19.20 do dnia 04.12.2018r. godz. 15.55,

b) okres odbytej dotąd kary łącznej 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021r., sygn. akt III K 110/21, tj. od dnia 13.03.2021r. godz. 20.00 do - nadal.

3. Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym - pozostawia odrębnemu wykonaniu.

4. Na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 – 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 **umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie.**

5. Na podstawie art. 616 § 1 k.p.k., art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 1, 2, 4, 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 156,10 zł, w tym VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.

6. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobiera od niego opłaty.

UZASADNIENIE			
UZASADNIENIE WYROKU ŁĄCZNEGO <i>Sądu Okręgowego w Poznaniu</i> <i>z dnia 31 stycznia 2022 roku</i>	Sygnatura akt	III K 544/21	
	Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, wypełnić część 3–8 formularza		
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.1.1.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 6 kwietnia 1995 roku	II K 166/95
1.1.2.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 22 listopada 1996 roku	II K 659/96
1.1.3.	Sąd Rejonowy w Gostyniu	z dnia 27 listopada 2002 roku	II K 296/02
1.1.4.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 9 maja 2003 roku	VII Ks 12/03

1.1.5.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 3 czerwca 2003 roku	VII K 82/03
1.1.6.	Sąd Rejonowy w Lesznie – wyrok łączny	z dnia 21 marca 2006 roku	II K 341/05
1.1.7.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 21 stycznia 2004 roku	II K 1196/02
1.1.8.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 3 lutego 2004 roku	VII K 895/03
1.1.9.	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 10 lutego 2004 roku	VII K 468/03
1.1.10	Sąd Okręgowy w Poznaniu	z dnia 11 lipca 2012 roku	XVI K 141/12
1.1.11	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 7 listopada 2012 roku	II K 339/12
1.1.12	Sąd Okręgowy w Poznaniu (wyrok łączny)	z dnia 30 sierpnia 2013 roku	XVI K 175/13
1.1.13	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 30 maja 2014 roku	II K 672/12
1.1.14	Sąd Okręgowy w Poznaniu (wyrok łączny)	z dnia 24 listopada 2017 roku	XVI K 195/17
1.1.15	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 10 grudnia 2019 roku	II K 791/19
1.1.16	Sąd Rejonowy w Lesznie	z dnia 30 lipca 2020 roku	II K 164/20
1.1.17	Sąd Okręgowy w Poznaniu (wyrok łączny)	z dnia 6 maja 2021 roku	III K 110/21
1.1.18	Sąd Rejonowy w Lesznie	19 sierpnia 2021 roku	II K 255/21

1.2. Inne fakty	
1.1.1. Fakty uznane za udowodnione	

Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	Faktem udowodnionym jest prawomocne skazanie R. W. (1) wymienionymi w części 1.1 wyrokami skazującymi, w tym wydanymi wobec skazanego wyrokami łącznymi.	<ul style="list-style-type: none"> - wniosek i pisma skazanego R. W. (1) - dane z NOE SAD - odpisy wyroków oraz postanowień wydanych wobec skazanego, zawarte w aktach głównych - dane o karalności z KRK 	<ul style="list-style-type: none"> 1 - 2, 7, 8 - 12, 13, 19 - 59, 68 - 70, 77 - 78, 79 - 80, 83, 87
2.	Faktem udowodnionym jest, że skazany w dacie wydania wyroku łącznego nie odbył w całości kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku, sygn. akt III K 110/21, którym połączono skazanemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 listopada 2017 roku, sygn. akt XVI K 195/17, karę 1 roku i 7 miesięcy ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 10 grudnia 2019 roku, sygn. akt II K 791/19	<ul style="list-style-type: none"> wniosek i pisma skazanego R. W. (1) o wydanie wyroku łącznego - dane z NOE SAD - dane z opinii o skazanym z ZK i wykazu wykonywanych kar i środków przymusu 	<ul style="list-style-type: none"> k. 1 - 2 , 7, 19 - 59, 71 - 72, 83

	<p>oraz karę 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30 lipca 2020 roku, sygn. akt II K 164/20 i wymierzono skazanemu w ich miejsce karę łączną 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywa od dnia 13 marca 2021 roku do dnia 2 września 2022.</p> <p>Faktem udowodnionym jest również, że skazany nie odbył dotąd kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19 sierpnia 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 255/21.</p>		
3.	<p>Faktem udowodnionym jest zaliczenie skazanemu na poczet orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku, sygn. akt III K 110/21 kary łącznej 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności okresów zaliczonych w wyroku łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 listopada 2017 roku, sygn. akt XVI K 195/17 tj. od 7 grudnia 2011 roku do 11 lipca 2012 roku, od 5 września 2012 roku do 2 kwietnia 2015 roku, od 29 września 2017 roku, godz. 19.20 do 4 grudnia 2018 roku, godz. 15.55.</p>	<p>- dane z NOE SAD</p> <p>- dane z opinii o skazanym z ZK i wykazu wykonywanych kar i środków przymusu</p>	<p>7, 19 – 59, 71 – 72, 83</p>

4.	<p>Faktem udowodnionym jest, że karę pozbawienia wolności skazany odbywa w systemie zwykłym i stosuje się do wymagań określonych w regulaminie i porządku wewnętrznym, a w stosunku do przełożonych prezentuje właściwą postawę. R. W. (1) nie jest osobą konfliktową, nie przejawia zachowań autoagresywnych, a także nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego.</p> <p>W trakcie odbywania kary pozbawienia wolności oskarżony był 3 razy nagradzany regulaminowo za poprawne zachowanie, natomiast nie stosowano wobec niego kar, jak również nie udzielano mu ulg i nie uczestniczył w systemie przepustkowym.</p> <p>R. W. (1) posiada wprawdzie nieudokumentowane wykształcenie w zawodzie technik budownictwa, lecz nie jest zainteresowany dalszym kształceniem i na chwilę obecną nie jest zatrudniony.</p> <p>Skazany odbywając karę pozbawienia wolności nie ukończył jak dotychczas programów readaptacji, natomiast obecnie realizuje program resocjalizacyjny z zakresu udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej.</p>	opinia penitencjarna o skazanym	71 - 72
----	---	---------------------------------	---------

	<p>R. W. (1) kontakty zewnętrzne utrzymuje wyłącznie w formie wymiany korespondencji, rozmów telefonicznych oraz komunikatora skype z konkubiną, braćmi oraz rodzicami.</p> <p>Skazany nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej, chociaż jej zasady zna, jednak są mu one obojętne. R. W. (1) korzysta z dostępnych ofert zajęć sportowych czy kulturalno – oświatowych, a do popełnionych przestępstw deklaruje krytyczny stosunek.</p> <p>Zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności zostało ocenione przez Dyрекcję Zakładu Karnego jako poprawne, a prognoza penitencjarna jako umiarkowana.</p>		
5.	<p>Skazany R. W. (1), syn K. i J. z domu P., urodził się (...) w L.. Jest rozwodnikiem, a przed osadzeniem w zakładzie karnym zamieszkiwał z partnerką A. G.. Skazany z pierwszego związku posiada syna w wieku 25 lat, a z małżeństwa posiada syna w wieku 6 lat, na którego zobowiązany jest alimentacyjnie w kwocie 800 zł, lecz tego obowiązku nie realizuje, w związku z czym posiada zadłużenie alimentacyjne w kwocie 113.389,10 zł. Przebywając na wolności</p>	- opinia penitencjarna o skazanym	71 - 72

	R. W. (1) nie miał stałej pracy i utrzymywał się z prac dorywczych w budownictwie. W środowisku sąsiedzkim posiadał pozytywną opinię, a jego partnerka nie zgłaszała konfliktów, jak również nie występowało uzależnienie od alkoholu lub substancji odurzających.		
1.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	brak faktów nieudowodnionych		

2. Ocena Dowodów		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.2.1.1. – 1.2.1.5.	<ul style="list-style-type: none"> - dane z NOE SAD - odpisy wyroków oraz postanowień wydanych wobec skazanego, - dane o karalności z KRK, - wnioski oraz pisma skazanego R. W. (1) o wydanie wyroku łącznego - dane z opinii o skazanym z ZK i wykazu wykonywanych kar i środków przymusu. 	Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały ze wskazanych dokumentów, których wiarygodność i prawdziwość danych w nich zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu. Sąd uznał za wiarygodne te dokumenty załączone do akt sprawy, albowiem zostały one sporządzone przez właściwe organy w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej przez

		przepisy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich autentyczności, czy też prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, w większości są to bowiem dokumenty urzędowe.
1.2.1.1. – 1.2.1.5.	- opinia o skazanym sporządzona przez Dyrektora ZK z dnia 29 grudnia 2021 roku	Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały również z opinii sporządzonej przez Dyrektora Zakładu Karnego w N. Oddziału Zewnętrznego w P. z dnia 29 grudnia 2021 roku. Rzetelność tej opinii i prawdziwość danych w niej zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu, skoro sporządzona została przez kompetentną osobę, dysponującą wiedzą odnośnie zachowania skazanego w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, w tym dokumentacją dotyczącą jego osadzenia.
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	Brak	-----
3. PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu

1.	Wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku, sygn. akt III K 110/21 , którym połączono skazanemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 listopada 2017 roku w sprawie o sygn. akt XVI K 195/17, karę 1 roku i 7 miesięcy ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 10 grudnia 2019 roku w sprawie o sygn. akt II K 791/19 oraz karę 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30 lipca 2020 roku w sprawie o sygn. akt II K 164/20.	Kara łączna 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.
2.	Wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19 sierpnia 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 255/21.	Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności.
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
<p>Na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i § 4 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 23 czerwca 2020 roku - w związku z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 Sąd połączył karę łączną 5 (pięciu) lat i 10</p>		

(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku w sprawie o sygn. akt III K 110/21 oraz karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19 sierpnia 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 255/21 i wymierzył w ich miejsce skazanemu R. W. (1) karę łączną w wymiarze 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności.

Zaznaczyć należy na wstępie, że w niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy dotyczące zasad orzekania kary łącznej obowiązujące w okresie od 1 lipca 2015 roku do 23 czerwca 2020 roku. Wprawdzie zmiany w zasadach orzekania kary łącznej wynikające z ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086) stanowią w art. 81 ust. 2 w.w. ustawy, że przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej (dot. orzekania w przedmiocie kary łącznej) w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, niemniej jednak analizę stosowanych przepisów należy dokonać przez pryzmat art. 4 § 1 k.k. stanowiącego, że jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Wobec skazanego R. W. (1) po dniu wejścia w życie ustawy

z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086) uprawomocnił się zarówno wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku w sprawie o sygn. akt III K 110/21 (w tym wchodzący w jego skład wyrok jednostkowy Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30 lipca 2020 roku w sprawie II K 164/20), jak również wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19 sierpnia 2021 roku w sprawie o sygn. akt II K 255/21, co uzasadniałoby stosowanie przepisów w brzmieniu aktualnym. Przesłanki popełnione przez R. W. (1) wchodzące w skład wyroku Sądu Rejonowego w Lesznie w sprawie II K 255/21 oraz wchodzące w skład wyroków jednostkowych składających się na wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku w sprawie II K 110/21 zostały popełnione lub też czynność sprawcza zaczęła się przed dniem 23 czerwca 2020 roku. Dokonując analizy wydanych wobec R. W. (1) wyroków Sąd Okręgowy uznał, że zastosowanie w przypadku skazanego będą miały w myśl zasady wynikającej z art. 4 § 1 k.k. przepisy obowiązujące od 1 lipca 2015 roku do 23 czerwca 2020 roku, jako względniejsze. Zastosowanie wskazanych przepisów po pierwsze umożliwiło w ogóle wydanie wyroku łącznego wobec skazanego, a nadto połączeniu podlega wówczas kara łączna orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku w sprawie III K 110/21, której wymiar jest dużo niższy, niż suma

kar jednostkowych orzeczonych wyrokami objętymi tym wyrokiem łącznym. W przypadku orzekania wobec skazanego kary łącznej na podstawie przepisów aktualnie obowiązujących Sąd zobowiązany byłby do rozwiązania węzłów kary łącznej orzeczonej w sprawie III K 110/21 Sądu Okręgowego w Poznaniu i orzeczenia nowej kary łącznej z uwzględnieniem kar jednostkowych pozostających w realnym zbiegu (rozwiązaniu podlegałaby również kara łączna orzeczona wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 listopada 2017 roku w sprawie XVI K 195/17, wchodząca w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku w sprawie III K 110/21). Okoliczność ta niewątpliwie implikuje konieczność stwierdzenia, że orzeczenie wobec skazanego kary łącznej w wyroku łącznym na podstawie przepisów obowiązujących w okresie od dnia 1 lipca 2015 roku do dnia 23 czerwca 2020 roku będzie dla niego względniejsze.

Przystępując zatem do rozważań odnośnie warunków do orzeczenia kary łącznej wobec skazanego R. W. (1) według zasad obowiązujących od 1 lipca 2015 roku do 23 czerwca 2020 roku, przypomnieć należy, iż zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k., a więc sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, a podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub

kary łączne za ww. przestępstwa, z ograniczeniem wynikającym z art. 85 § 3 k.k. w brzmieniu obowiązującym od 15 kwietnia 2016 roku.

Wobec powyższego, ustalając, że w dacie wyrokowania (31 stycznia 2022 roku) podlegała wykonaniu wobec skazanego R. W. (1) kara łączna 5 (pięciu) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku sygn. akt III K 110/21 oraz kara 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19 sierpnia 2021 roku sygn. akt II K 255/21, możliwe było połączenie tych jednorodzajowych kar pozbawienia wolności łącznej i jednostkowej za przestępstwa osądzone w sprawach opisanych w części historycznej niniejszego wyroku łącznego w pkt XIV, XV i XVI (ujęte w ramach kary łącznej pozbawienia wolności w wyroku łącznym III K 110/21) i XVIII, przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym były wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kara jednostkowa oraz kara łączna za ww. przestępstwa. Sąd był zatem uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kary jednostkowej oraz kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonych wskazanymi wyrokami w granicach od 5 (pięciu) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności (najsurowsza z kar podlegających łączeniu) do 6 (sześciu) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności (suma kar orzeczonych wyrokami w sprawach III K 110/21 i II K 255/21).

Zważyć należy zatem, że zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy

Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k. (w niniejszej sprawie w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 roku do 23 czerwca 2020 roku), czyli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, a podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za w/w przestępstwa, z ograniczeniem wynikającym z art. 85 § 3 k.k. (w brzmieniu obowiązującym od 15 kwietnia 2016 roku). Zgodnie z treścią art. 85 § 3 k.k. jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Regulacja wprowadzona przepisem art. 85 § 2 k.k. i art. 86 § 4 k.k., powoduje, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 art. 85 k.k., przy czym zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1 – 3 art. 86 k.k. stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania Sąd wymierzył skazanemu R. W. (1) w

miejsce kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku w sprawie III K 110/21 oraz kary jednostkowej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19 sierpnia 2021 roku w sprawie II K 255/21 - **karę łączną w wymiarze 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności**, a pozostawiając odrębnemu wykonaniu na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym. Sąd uznał jednocześnie, że w odniesieniu do wskazanych wyżej podlegających łączeniu kary łącznej i kary jednostkowej, wskazanych w pkt XVII i XVIII części historycznej wyroku, nie zachodzi negatywna przesłanka wymierzenia kary łącznej określona w art. 85 § 3 k.k. (i to także przy uwzględnieniu zmian tego przepisu od 15 kwietnia 2016 roku), a co jednoznacznie wynika z analizy dat popełnienia przestępstw osądzonych w tych sprawach i danych dotyczących odbywania przez skazanego kar w poszczególnych sprawach.

4. **WYMIAR KARY**

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Zastrzec na wstępie trzeba także, iż celem postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego jest nie tyle polepszenie sytuacji skazanego, ale jej uporządkowanie. To zaś, czy lub w jakim zakresie wymiar orzeczonej kary łącznej będzie skutkiem

absorpcji kar mniej surowych przez najsurowszą albo skutkiem kumulacji wszystkich podlegających łączeniu kar jednostkowych zależy od okoliczności, o których poniżej. Trzeba bowiem wyjaśnić, iż nie można zgodzić się z poglądem, że interes ten polega na orzekaniu kary łącznej w sposób maksymalnie korzystny dla skazanego.

W myśl art. 86 § 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku do 23 czerwca 2020 roku - „Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności”.

Zatem, zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd, wymierzając karę łączną, ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicę dolną stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z powyższego wynika, iż kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, iż kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 października 2000 roku, III KKN 340/00, Legalis nr 57875). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-

karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004 roku, s. 1115). Instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawiania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi okoliczności łagodzącej. Kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20 października 2001 roku, II AKa 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Zgodnie wszak z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przed wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego

z 7 października 2002 roku, II KK 270/02, Legalis nr 310876) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, iż kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji im większa zachodzi łączność przedmiotowa i bliskość czasowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi. Ponadto, niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. P. Kardas, w: Kodeks karny..., s.1137 op. cit.). Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełniania przestępstw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z

dnia 22 września 2016 roku, sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

W przedmiotowej sprawie, oceniając związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną, jak w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego, czyli między przestępstwami osądzonymi w sprawach o sygn. akt XVI K 141/12, II K 339/12, II K 672/12 (wchodzącymi w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 listopada 2017 roku w sprawie XVI K 195/17), II K 791/19, II K 164/20 (objętymi wyrokiem łącznym wydanym w sprawie III K 110/21), a także w sprawie II K 255/21, zauważyć należy, że przedmiot ochrony osądzonych wymienionymi wyrokami przestępstw jest zbliżony, albowiem wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24 listopada 2017 roku w sprawie XVI K 195/17 objęto trzy wyroki orzeczone wobec skazanego, gdzie każdorazowo dopuścił się on przestępstwa oszustwa. Natomiast w sprawach II K 791/19 i II K 164/20 wchodzących w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2011 roku w sprawie III K 110/21, a także w sprawie II K 255/21 R. W. (1) dopuścił się przestępstwa z art. 209 § 1a k.k., tj. uchylania się od alimentów. Wskazana okoliczność przemawia za zastosowaniem wobec skazanego zasady asperacji zbliżonej do zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej. Jednak pomiędzy przestępstwami objętymi łączonymi karami osądzonymi w sprawach podlegających łączeniu w/w, w szczególności pomiędzy przestępstwami objętymi wyrokiem łącznym wydanym w sprawie XVI K 195/17, a pozostałymi czynami

zabronionymi wschodzącymi w skład niniejszego wyroku łącznego zachodziła odległość czasowa sięgająca ponad 9 lat (przestępstwo osądzone w sprawie II K 672/12, który to wyrok wchodził w skład wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XVI K 195/17 popełnione zostało w okresie od 14 lipca 2010 roku do 19 września 2011 roku, natomiast przestępstwo osądzone w sprawie II K 255/21 Sądu Rejonowego w Lesznie zostało popełnione w okresie od dnia 12 lutego 2020 roku do dnia 12 lutego 2021 roku). Wskazana odległość czasowa przemawiała zatem za zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji. Dokonując rozważań podmiotowo – przedmiotowych w zakresie możliwej do orzeczenia wobec skazanego kary łącznej Sąd uznał za zasadne wymierzenie R. W. (1) kary łącznej pozbawienia wolności z uwzględnieniem zasady asperacji, co też znalazło swój wyraz w wymiarze kary łącznej, jaką Sąd orzekł wobec skazanego w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku (zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 86 § 1 i § 4 k.k. Sąd mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności do 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, gdyż granice te zakreślała najwyższa z wymierzonych poprzednio kar, czyli kara łączna 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w sprawie III K 110/21 do sumy łączonych kar).

Wymierzając karę łączną w wyroku łącznym nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych, jednak w sytuacji, gdy według

znowelizowanych przepisów art. 85 i nast. k.k. łączeniu w wyroku łącznym podlegają już poprzednio orzeczone kary łączne, a nie jednostkowe, to okoliczność ta nie pozostaje bez znaczenia przy wymiarze kolejnej kary łącznej, skoro de facto już raz (przy wymiarze kar łącznych w wyrokach jednostkowych) uwzględnione zostały związki przedmiotowe i czasowe zachodzące pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami i znalazło to swój wyraz w takim, a nie innym wymiarze kar łącznych, podlegających obecnie łączeniu w ramach wyroku łącznego. Dlatego zgodnie z art. 85a k.k. (obowiązującym od 1 lipca 2015 roku do 23 czerwca 2020 roku), orzekając karę łączną w wyroku łącznym, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne.

W świetle powyższego, miarkując wymiar kary łącznej pozbawienia wolności wobec skazanego R. W. (1), zważyć należy, iż - jak wynika z opinii wydanej przez zastępcę dyrektora jednostki penitencjarnej, w której skazany odbywa karę, a którą przytoczono na wstępie - prognoza kryminologiczna wobec skazanego jest umiarkowana.

Z opinii o skazanym - sporządzonej w myśl art. 571 § 1 k.p.k. dla potrzeb niniejszego postępowania wynika bowiem, że zachowanie skazanego w

czasie odbywania kary pozbawienia wolności jest poprawne, niemniej jednak skazany na obecną chwilę nie jest zatrudniony, a także nie przejawia woli podnoszenia swoich kwalifikacji, co niewątpliwie mogłoby korzystnie wpłynąć na jego sytuację życiową i finansową po opuszczeniu jednostki penitencjarnej. Nadto skazany nie ukończył dotychczas programów readaptacji, a uczestniczy wyłącznie w programie resocjalizacyjnym z zakresu udzielenia pierwszej pomocy przedmedycznej, co wskazuje, iż R. W. (1) nie stara się aktywnie uczestniczyć w procesie resocjalizacji i jest w tym zakresie bierny. Skazany wprawdzie nie był karany dyscyplinarnie, lecz również nie korzystał z ulg i był jedynie 3 razy nagradzany za poprawne zachowanie. Zachowanie skazanego w zakładzie karnym jest umiarkowane, a swoją postawą R. W. (1) w żaden sposób się nie wyróżnia, wobec czego skład orzekający ocenił je jako neutralne przy orzekaniu wymiaru kary łącznej.

Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe, zastosowanie zasady asperacji odnośnie opisanego w pkt 1 sentencji zbiegu przestępstw i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzono skazanemu **karę łączną w wymiarze 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności.**

Reasumując, karę łączną pozbawienia wolności, wymierzoną skazanemu przy zastosowaniu zasady asperacji, odnośnie zbiegu ustalonego w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku, należy uznać za sprawiedliwą i adekwatną wobec okoliczności sprawy. Takie

ukształtowane kary łącznej czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw. Orzekając taką karę łączną Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, czyniąc zadość wymaganiom ustawowym i wymaganiom ugruntowanego orzecznictwa. W ocenie Sądu orzeczona w tym wyroku kara łączna i związana z nią dolegliwość nie przekracza stopnia winy sprawcy, uwzględnia stopień szkodliwości społecznej czynów, osiągnie cele zapobiegawcze i wychowawcze, spowoduje motywację skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, jak również uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie, lecz spotyka się ze sprawiedliwą karą.

5. Wymiar Środka karnego

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego

brak orzeczenia o środkach karnych w wyroku łącznym

6. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU ŁĄCZnym

Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania,

zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt 2 części rozstrzygającej wyroku	<p>Na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okresy zaliczone w wyroku łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku, sygn. akt III K 110/21, tj. od dnia 7 grudnia 2011 roku do dnia 11 lipca 2012 roku, od dnia 5 września 2012 roku do dnia 2 kwietnia 2015 roku, od dnia 29 września 2017 roku godz. 19.20 do dnia 4 grudnia 2018 roku godz. 15.55, a także okres odbytej dotąd kary łącznej 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 6 maja 2021 roku, sygn. akt III K 110/21, tj. od dnia 13 marca 2021 roku godz. 20.00 do - nadal.</p>	
pkt 3 części rozstrzygającej wyroku	<p>Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym – Sąd pozostawił odrębnemu wykonaniu.</p>	
pkt 4 części rozstrzygającej wyroku	<p>Na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 in fine ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) w zw. z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o</p>	

	<p>zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19, Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego w pozostałym zakresie - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego.</p> <p>Zaznaczyć należy, analizując warunki do wydania wyroku łącznego wobec R. W. (1) według zasad obowiązujących w okresie od 1 lipca 2015 roku do 23 czerwca 2020 roku, że nie podlegały łączeniu z karami orzeczonymi w sprawach opisanych wyżej w pkt XVII i XVIII części wstępnej wyroku, kary orzeczone wobec skazanego pozostałymi wymienionymi na wstępie wyrokami, ponieważ te pozostałe kary zostały w całości wykonane - i jest to według zasad wymiaru kary łącznej w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku do 23 czerwca 2020 roku – przesłanka negatywna postępowania o wydanie wyroku łącznego, skutkująca koniecznością umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w tym zakresie.</p>	
--	--	--

7. KOszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt 5 części rozstrzygającej wyroku	<p>Na podstawie art. 616 § 1 k.p.k., art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 1, 2, 4, 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714) zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 147,60 zł, w tym VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu skazanemu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, a także zasądzone na jego rzecz kwotę 8,50 zł tytułem udokumentowanych przez niego kosztów wysyłki, które poniósł.</p>

pkt 6 części rozstrzygającej wyroku

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwolniono skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobrano od niego opłaty.

Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobrał od niego opłaty, a orzeczenie takie podyktowane jest odbywaniem przez skazanego obecnie kary pozbawienia wolności.

8. PODPIS

Poznań, dnia 2 marca 2022 roku

Sędzia Dorota Biernikowicz